

Posudek vedoucí práce Heleny Milerové „Role učitele výtvarné výchovy zaměřená na prezentaci školní výtvarné tvorby“.

Helena Milerová se ve své práci pohybuje na pomezí několika prostředí, a proto také téma své diplomové práce účelně nahlíží z několika úhlů. Od prvotního záměru, jímž bylo hledat a nacházet paralely mezi činnostmi galerijního kurátora a učitele, vystavujícího na veřejnosti práce svých žáků, se dostala k detailnímu a poučenému pohledu na samozřejmou, nicméně teoreticky zřídka zpracovávanou součást práce výtvarného pedagoga, jíž jsou různé podoby a formy prezentace výsledků žákovské tvorby. Výslednému vyznění práce je ku prospěchu, že dokázala účelně reagovat v situacích, kdy se poznatky z praxe diametrálně rozcházejí s původními předpoklady a kdy bylo zřejmé, že prosazování původní koncepce je zásadní překážkou zdárného dokončení práce.

Helena Milerová dokázala přes tyto obtíže své téma otevřít skutečnosti a s respektem k jeho celistvosti do něj v podobě případových studií zapracovat jak své rané zkušenosti studentky organizující výstavu svých spolužáků, tak i svou zkušenost pedagogickou z realizace dlouhodobého projektu v prostředí čtyřletého gymnázia. Významným zdrojem informací a názorů, které dále rozšiřují záběr obsahově bohatého textu, jsou rozhovory s kurátory výtvarného umění, s organizátorkou přehlídek dětských výtvarných prací i údaje z výzkumu, který na toto téma autorka uskutečnila na různých typech škol. Sama tento výzkum nazývá komorním a je si vědoma omezení, která z jeho malého rozsahu pro její práci plynou. Získané odpovědi však zpracovala adekvátně a pro svou práci je maximálně využila, včetně zkušenosti s metodologií dotazování a možnostmi následného zpracování získaných údajů.

Helena Milerová ve své práci účelně pracuje s použitou literaturou a citacemi, dovede jimi vhodně doložit a podpořit vlastní myšlenky, k nimž postupně dochází – např. podstata poznání, jíž se zabývá v úvodu, pohled na interakci účastníků galerijního a muzejního vzdělávání (str. 12), definice práce kurátora (str. 21). Celým textem se prolíná objevitelské zaujetí, představující i méně obvyklé pohledy na zkoumanou problematiku.

Pro čtenáře jsou velmi zajímavá i plná znění rozhovorů s respondenty, které jsou zařazeny v přílohách v závěru diplomové práce a zůstávají pro autorku zdrojem informací pro další práci na tématu.

Výtvarná část práce je, podle mého názoru účelně a vhodně, podřízena koncepci, v níž je učitel sice iniciátorem žákovské tvorby, ale v dalších fázích je jeho úloha především podpůrná a komentující. Autorka v této části navázala na výsledky žákovských prací z projektu a vytvořila pro ně osobitý rámec, vizuální komentář, kterým je vlastně přijala za své.

Z hlediska originálního uchopení důležitého a aktuálního tématu a využití dostupných materiálů považuji práci Heleny Milerové za velmi zdařilou.

Vedle uvedených nesporných kvalit má práce bohužel i svou slabou stránku, a tou je nedůsledně provedená korektura textu, především v oblasti větné interpunkce.

Otázky k obhajobě:

V podkapitole 1.3.1. (str. 27) se zabýváte definicemi umění a v následujícím textu velmi přesně definujete rozdíl mezi uměleckým dílem a žákovskou prací. Vnímali studenti při práci na projektu svou práci jako uměleckou tvorbu? Doložte na základě jejich výroků.

Plné znění rozhovoru s Mgr. Zdenou Syneckou odhaluje mnoho ze zákulisí přehlídek dětské výtvarné tvorby. Pokuste se navrhnout ideální podmínky pro takovou přehlídku. Jak podle vašich zkušeností na tyto přehlídky reagují rodiče žáků a ostatní veřejnost?

V Praze dne 27. května 2013

PhDr. Leonora Kitzbergerová, Ph.D.